

פרק שבעה עשר

*

תמצית הביאורים המובאים בפרק הקודם

מלשון הספרים הקדושים

מסודרים באופן של שפיכת הנפש בבקשות להש"י
שנזכה שיתקימו בנו ובכל ישראל
כל הדברים הטובים האמורים במזמור זה כרצונו יתברך

*

מְזִמּוֹר לַתּוֹדָה. רבונו של עולם, זכנו לזמר לפניך מזמור זה בבית המקדש, בעת שנזכה להקריב לפניך קרבן תודה, כדי להודות לך על הוספת הקדושה, שתזכה אותנו שתתווסף ותגדל קדושת בית המקדש וירושלים ותתפשט הקדושה בעולם.

הֲרִיעוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ. זכנו שעל ידי אמירת תיבות אלו עכשיו, יושפע התעוררות על כל בני ישראל הנמצאים בכל הארץ ובכל מקום ומקום בכל העולם – שכולם יזכו להריע לזמר ולהודות להשם יתברך בשמחה על שה' מלכנו ומושיענו בחסדו תמיד.

ונזכור תמיד כי דיבורי השבח והודאה העולים מהאנשים הנמצאים בעולם הזה, בתוך כל הארציות והמניעות שהיצר הרע מונעם – הם החביבים והיקרים ביותר לפני הש"י

**

עֲבֹדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. רבונו של עולם, זכנו שעל ידי אמירת תיבות קדושות אלו ביני לבין קוני, יתעוררו ויתעלו כל האברים והגידים והחושים וההרגשים שלי ושל כל בני ביתי וכל עמך ישראל, שיזכו כולם לשמוע ולקבל ולהתעלות מקול ה' הקורא אליהם ומשפיע בהם את ההכרה שרק בעבודת ה' אפשר להיות בשמחה באמת, כי כל שמחה שאיננה מעבודת ה' אין בה שלימות השמחה כלל, ורק השמחה שיש לאדם מזה שזוכה לעבוד את הש"י היא השמחה האמיתית.

ונזכה לשמוח בכל מצוה שמחה עצומה יותר מהשמחה בהרווחת אלפי אלפים וריבי רבבות כסף וזהב.

בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה. ונזכה לעבוד את ה' בשמחה על ידי שנבוא לפני ה' תמיד 'ברננה' ובזמרה, כי הרננה והזמרה הנעשית בחיצוניות בפה, מסייעת לזכות לבוא על ידה אל השמחה הפנימית בכל חדרי הלב.

דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים. וזכנו להיות דבוקים תמיד בידיעה הברורה שה' בורא ומחיה ומנהיג את כל 'הטבע' – בגימטריא 'אלהים' – ונזכה לעשות רצונו ולעבדו עם כל תענוגי הטבע של כל עיני העולם הזה, כי נזכור תמיד שכל עיני הטבע נבראים ומונהגים על ידי הש"י לבדו, וכולם מסייעים להתקרב אליו יתברך ולהתדבק בו על ידי עשיית רצונו.

הוא עֲשֵׂנוּ. וְלוֹ אֲנַחְנוּ. ונזכה לזכור תמיד כי ה' מרומם אותנו ומגדל אותנו ואנחנו זוכים להיות הבנים שלו תמיד, וגם כאשר אין אנו נוהגים כראוי – עם כל זאת אנו נשארים תמיד בנים שלו המיוחדים לו בהנהגתו עמנו ברחמי האב בכל עת ובכל מצב.

עֲמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ. ונזכה להודות להש"י על החיות שהוא משפיע בנו – ובזה 'הוא עשנו'. ועל החכמה הקדושה שמשפיע בנו – שבזה אנחנו **עֲמוּ**. ועל המזון שהוא מפרנס אותנו – ובזה אנו **וְצֹאן מִרְעִיתוֹ**.

בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. ונזכה לבוא אל שערינו עם דיבורי תודה לה' על שנתן לנו נשמה קדושה.

חֲצִרְתִּי בְּתֵהְלָה. ובחצרותיו נודה על כל הפרנסה והמזון שמשפיע עלינו בחסדו.

הוֹדוּ לוֹ. תמיד נודה על החכמה שנתן לנו ה', אשר על ידה אנו זוכים להכיר בטובו וחסדו ובאמיתות קיום הבטחותיו עמנו בכל עת.

ונודה תמיד על הזכיה שאנו שייכים 'לו' יתברך.

בְּרָכוּ שְׁמוֹ. ונזכה להכיר תמיד כי כל הברכות שיש לנו – כולם נשפעים עלינו מאת הש"י שהוא מקור כל הברכות כולם. ונזכור כי על ידי כל ברכה שמברכים לה' – זוכים להכיר בשבחי הנהגתו הטובה, וזוכים להתברך מהש"י בשכר עצום ונשגב ובהמשכת שפע ברכות ממקור הברכות לעולמי עד.

כִּי טוֹב יְיָ. ונודה ונהלל להש"י בזה שנכיר ונודיע ונפרסם כי ה' הוא טוב, וכל חפצו ורצונו של ה' – הוא אך ורק להשפיע עלינו מטובו תמיד. ולמעלה בשמים מתגלה תמיד כי כל הנהגת ה' היא כולה טוב, וכל כוונתו ורצונו היא רק להטיב לכל.

לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. ונזכה להאמין ולהכיר כי חסדי ה' מתקיימים ונמשכים לעולם על בני ישראל בלא שום שינוי ממה שהיה בעבר.

וְעַד דֹּר וְדֹר אָמוֹנָתוֹ. עד לדורי דורות קיימת זכות האמונה שאנו מאמינים בהבטחותיו של ה' יתברך שיקיים לנו את כולם, כי הש"י מקיים לדורי דורות את כל מה שהאמינו ובטחו בדבריו והבטחותיו. ועל ידי ההודאה לה' נזכה להמשיך במהירות את כל הבטחותיו יתברך שיתגלו בקרוב במהרה בשלימות ההתגלות.